12/07/2026

Η Κυριακή Στ’ Ματθαίου στην Ι. Μ. Αιτωλοακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής στην τοπική Κοινότητα του Καστρακίου Αιτωλοακαρνανίας χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή 12 Ιουλίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος συνέχισε την σειρά των κυριακάτικων κηρυγμάτων του, κατά τα οποία αναλύει το Ιερό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.
Ανέφερε τα ακόλουθα: «Τόσο η Αποστολική, όσο και η Ευαγγελική περικοπή έχουν σήμερα τρία κοινά χαρακτηριστικά: την ανόρθωση, την αναγέννηση και την μεταμόρφωση. Οι τρεις αυτές λέξεις υποδηλώνουν ουσιαστικά το ίδιο γεγονός: την αποκατάσταση του ανθρώπου στο «κατά φύσιν», αλλά και στην προπτωτική προοπτική της υπάρξεώς του, που δεν είναι άλλη από την είσοδο στην Επουράνιο Βασιλεία.

Στην Ευαγγελική περικοπή, από το ένατο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του Ματθαίου, ένας παράλυτος άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει ούτε καν την δύναμη να απευθύνει προς τον Χριστό ικεσία για την ίασή του, βρίσκεται κατάκοιτος ενώπιόν Του. Η κατάστασή του είναι τραγική. Εμείς όμως, στο πρόσωπό του, αναγνωρίζουμε την αδυναμία, την εξάντληση και την χρεοκοπία του δικού μας κόσμου, που σύρεται από πόλεμο σε πόλεμο, από φρίκη σε φρίκη, από θάνατο σε θάνατο.

Καθώς ο Κύριος σκύβει πάνω από τον αξιολύπητο αυτόν άνθρωπο και, ενώ περιμένουμε να ακουστεί ο θείος λόγος της ιάσεως, ώστε να εξαλειφθούν όλα τα συμπτώματα της παραλυσίας του, εμείς ακούμε έναν λόγο που παρακάμπτει τα συμπτώματα και αναζητά την αιτία: «Θάρρος, παιδί μου», του λέει, «οι αμαρτίες σου είναι συγχωρημένες» (9:2).

Στα λόγια αυτά αποκαλύπτεται η δική μας ευθύνη. Υποφέρουμε και ταλαιπωρούμεθα από τις επιλογές μας. Εξαντλούμεθα και αιμορραγούμε εξ αιτίας των δρόμων που επιλέξαμε να διαβούμε· δρόμων εγωισμού, απομακρύνσεως από το θέλημα του Θεού, αδιαφορίας για τον συνάνθρωπό μας. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με την αμαρτία: πρώτα παραλύει η ψυχή και κατόπιν ασθενεί το σώμα.

Σήμερα, ο Χριστός γιατρεύει την αιτία που βρίσκεται κρυμμένη στην ψυχή, με άμεσο επακόλουθο να πραγματοποιείται και η ανόρθωση του σώματος. Ο παραλυτικός ανορθώνεται και είναι, πλέον, ελεύθερος να κάνει νέες επιλογές· επιλογές ζωής, ελπίδος, αγάπης και προσφοράς προς τον συνάνθρωπο.

Πώς διαμορφώνεται ο άνθρωπος, ο οποίος ακολουθεί τέτοιους δρόμους ζωής; Την απάντηση μας δίνει η σημερινή Αποστολική περικοπή. Ο Απόστολος Παύλος, στο απόσπασμα της προς Ρωμαίους επιστολής του, μας αποκαλύπτει την ποικιλία των χαρισμάτων που εμφανίζονται στις αγιασμένες ψυχές, καθώς έχουν δεχτεί την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος και αναφέρει: «Άλλος είναι προφήτης, για να κηρύττει ανάλογα με το βαθμό της πίστεώς του· άλλος έχει το χάρισμα της διακονίας, για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Το ίδιο να κάνει κι ο δάσκαλος του λαού του Θεού με την διδασκαλία· κι όποιος έχει το χάρισμα να στηρίζει τους αδερφούς, να τους στηρίζει» (12:6-8).

Δεν παραλείπει όμως να συμπληρώσει πως, για να διατηρηθούν όλα αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, απαιτούνται και ορισμένες κοινές συμπεριφορές.

Συμπληρώνει, λοιπόν, μεταξύ άλλων: «Όποιος μοιράζει τα αγαθά του με τους άλλους, να το κάνει με απλότητα … η αγάπη σας να είναι ειλικρινής … μην είστε οκνηροί … να έχετε υπομονή στις δοκιμασίες … να επιμένετε στην προσευχή … να προσεύχεστε για το καλό των διωκτών σας» (9-14).

Δύο χιλιάδες και παραπάνω χρόνια έχουν περάσει από την εποχή που γράφτηκαν τα θεία αυτά λόγια. Η ουσία και η δύναμή τους, όμως, παραμένουν ίδια και αναλλοίωτα, διότι προέρχονται από τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Ο άνθρωπος κάθε εποχής έχει την ευκαιρία να τα αναζητήσει και να οδηγηθεί, μέσω αυτών, στην δική του αναγέννηση. Δια των ιερών Μυστηρίων της Εκκλησίας, το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει να διδάσκει, να δωρίζει και να ευεργετεί. Και βεβαίως, η μεγαλύτερη πηγή αυτών των δωρεών και ευεργεσιών είναι το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Όταν το υπέρτατο αυτό μυστήριο φτάνει προς το τέλος του και αφού έχουν κοινωνήσει οι πιστοί, ο Ιερέας μας καλεί, λέγοντας: «Εν ειρήνη προέλθωμεν», δηλαδή, «ας επιστρέψουμε, πλέον, με ειρήνη στην καθημερινότητά μας».

Οι τρεις λέξεις αυτής της προτροπής δεν κρύβουν μόνο την μεταμόρφωση που επέφερε στην ψυχή μας η Θεία Κοινωνία. Περιγράφουν και την αποστολή μας. Ναι, αδελφοί μου! Η Θεία Λειτουργία δεν αποτελεί μόνον προσωπική μας υπόθεση. Η συμμετοχή στο μεγάλο αυτό μυστήριο, το οποίο οδηγεί σε ένωση με τον ίδιο τον Χριστό, δεν μπορεί παρά να οδηγεί σε ένωση και με την αγάπη Του για τον κόσμο. Ο ενσαρκωμένος Υιός του Θεού, ο Κύριός μας, είναι ο ίδιος ο Θεός, ο Οποίος

κατεβαίνει προς τον κόσμο για να τον σώσει. Η έλευση Του είναι μια αποκατάσταση της ειρήνης, όπως ακούστηκε εκείνη την ιερή νύχτα της Γεννήσεως: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη» (Λκ. 2:14).

Ο Θεός έγινε άνθρωπος, προκειμένου να χαρίσει στην ανθρωπότητα την τριπλή ειρήνη: Πρώτα, εκείνη μέσα στην ίδια την ανθρώπινη ύπαρξη. Η αμαρτία πλήγωσε τον άνθρωπο και τον οδήγησε στην τραγωδία να επιλέγει δρόμους αντίθετους με την φύση του. Η ένωση με τον Χριστό φανέρωσε ξανά στον άνθρωπο το τί αληθινά επιθυμεί και πώς θα το αποκτήσει.

Ειρήνη, όμως, πραγματοποιήθηκε και στην σχέση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο. Ο Πατέρας και Δημιουργός αποκαλύφθηκε ξανά ως ο κοντινός, ο πλησίον, ο φίλος, έτοιμος πάντα να συμπονέσει, να στηρίξει, να παρηγορήσει και να αναγεννήσει τον άνθρωπο.

Αυτή η σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων είναι και η προϋπόθεση της ειρήνης και ανάμεσα στους ανθρώπους. Μετά από αιώνες μίσους και συγκρούσεων, με βασικό κίνητρο την αυτοθέωση του ανθρώπου και την δαιμονική του αλαζονεία, στην ανθρώπινη καρδιά εγκαθίσταται πλέον ο Θεός της αγάπης. Αυτός είναι η μοναδική οδός που οδηγεί σε μια παγκόσμια ειρήνη.

Από την στιγμή που κοινωνούμε Σώμα και Αίμα Χριστού, υποδεχόμαστε στην ψυχή μας τον Αρχηγό της ειρήνης. Δεν εγκλωβιζόμαστε, όμως, στον εαυτό μας. Τώρα, καλούμαστε να διακηρύξουμε την τριπλή αυτή ειρήνη στον κόσμο και να αποδείξουμε, με τον τρόπο της ζωής μας, πως μία νέα ζωή είναι εφικτή. Πρόκειται για την ίδια πορεία που ακολούθησαν οι τρεις μαθητές του Κυρίου, μετά την Μεταμόρφωση στο όρος Θαβώρ. Εκεί ψηλά, βλέποντας τον Κύριο ενδεδυμένο με το άρρητο Άκτιστο Φως, η πρώτη σκέψη τους ήταν να στήσουν σκηνές και να μείνουν εκεί για πάντα. Ο Χριστός όμως τους επανέφερε στον κόσμο, αφού, προηγουμένως είχε φυτέψει μέσα τους την πρώτη σπίθα της Βασιλείας Του, η οποία γιγαντώθηκε με την Πεντηκοστή και σκορπίστηκε, με το κήρυγμα των Αποστόλων, ως πνευματικό πυρ προς όλη την ανθρωπότητα.

Έτσι κι εμείς, έχοντας λάβει Σώμα και Αίμα Χριστού, επιστρέφουμε στον κόσμο φωτισμένοι, αναζωογονημένοι, χριστοφόροι και πνευματοφόροι. Δεχτήκαμε θεϊκή δωρεά, αναλαμβάνουμε όμως και την ευθύνη να διατηρήσουμε τα δώρα του Αγίου Πνεύματος αμόλυντα, όπως ακριβώς μας χαρίστηκαν, προκειμένου να καρποφορήσουν και να προσφερθούν στους ανθρώπους.

Μετά την Θεία Μετάληψη, διαθέτουμε, πλέον, έναν άλλον, πνευματικά «μεταμορφωμένο» εαυτό. Όταν μας δίνουν κάτι εύθραυστο και πολύτιμο, το μεταφέρουμε με άκρα προσοχή και τα μάτια μας είναι διαρκώς προσηλωμένα σε αυτό, μην τύχει και το καταστρέψουμε. Με την ίδια προσήλωση, αφοσίωση και προσοχή πρέπει να φροντίζουμε και τον αναγεννημένο εαυτό μας.

Για τον κόσμο, ίσως να είμαστε οι ξένοι, οι παράξενοι, οι άγνωστοι. Την ουράνια χαρά μας ο κόσμος δεν την γνωρίζει και δεν μπορεί να την κατανοήσει. Οι δρόμοι της σημερινής κοινωνίας είναι άλλοι, οι προτεραιότητές της διαφορετικές, όπως είναι και οι επιδιώξεις της.

Εμείς, όμως, αποτελούμε γη που δέχτηκε τον σπόρο της αθανασίας. Έτσι μας παρομοιάζει με τρόπο υπέροχο και ο Χριστός: «Με την βασιλεία του Θεού συμβαίνει ό,τι με τον άνθρωπο που σπέρνει τον σπόρο στην γη: κοιμάται την νύχτα και ξυπνάει την ημέρα, κι ο σπόρος βλασταίνει κι αυξάνει με τρόπο που ο ίδιος δεν ξέρει. Η γη καρποφορεί από μόνη της ... Όταν ωριμάσει ο καρπός, αμέσως ο άνθρωπος αρχίζει να θερίζει, γιατί ήρθε ο καιρός του θερισμού». (Μρκ. 4:26-29).

Ας προσευχόμαστε, λοιπόν, διαρκώς ώστε, η υπερκόσμια σπορά που λάβαμε να οδηγήσει σε πλούσια καρποφορία. Ο πεινασμένος κόσμος αναμένει να χορτάσει από τους καρπούς της αναγεννημένης ζωής μας. Ας μετατραπούμε σε πηγή των δωρεών που λάβαμε, ώστε, το ζωντανό μας παράδειγμα να αποτελέσει για τους συνανθρώπους μας δρόμο προς την ουράνια χαρά και την θεϊκή ειρήνη που τόσο

πολύ επιθυμούν και τόσο πολύ στερούνται».

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ